

ULYSSES

(RÉSZLET)

18

az úszó lányok vízcsipkéket viselnek
körozó galambok a hullámok a térdek szétválnak és összeérnek
a karok mozgása felébreszti az illatok erdejét
és ott siklik máris a test a csend szőrméin
a fákról lehull minden mosoly felhabzik
az ujjak havas tájakat virágzanak a levegő vázáiba

a vállak követik a fűzfák ívét a tekintetekben
s a percek szétnyitnak majd összezárnak minden combot
élveboncolt hal fickándozik a horgon zihálva veszed a levegőt
egy madár röpte égig emel egy visszhangot s a bárkák
vitorláit bevonják elhalnak a part sóhajai
elnyugszik minden de a vérerekben zajlik még a bál
a homlokod
imára hajtod és a víz felszíne visszacsókol

minden mozgás nyugodt nincs sietség
haladhatsz gyorsúszással is vagy háton
a bőröd élvezzi a hullám érintését
fehér bársony simít végig bordádon

talpad fatörzsekbe csókol nyakhajlatokba
az ég a vízbe hullatja az ősz rubinját
a vízfénékről növényringás leng át az álmokba
dús narancssziget fénylik a pupillán
egy csillag remeg szélárbócok tövén
vízesést fakaszt a test a kristály anyagán
a gyűrűben kering a hold széthulló örvény